ECLI:LV:RPPT:2019:1003.168028819.4.S
Lieta Nr. 168028819
Arhīva Nr. 1-0288-19/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2019. gada 3. oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs
ar tiesas sēžu sekretāru Lauri Lencu, tulci Mārīti Bekmani,
piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 16. septembrī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora 2019. gada 11. septembrī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC358703 un tam pievienotie administratīvās lietas materiāli par to, ka 2019. gada 11. septembrī plkst. 15:10 /adrese//pers. A/ atradās alkoholiskā reibuma stāvoklī, tādējādi pārkāpjot lēmumu par drošības līdzekļa – nodošanu policijas uzraudzībā piemērošanu (22.08.2018.g.).

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 175.^{2} panta par kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkcijas realizējošo valsts vai pašvaldības institūciju amatpersonu likumīgo prasību neizpildīšanu.

[2] No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka /pers. A/ ir iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokolu un viņam izskaidrotas Latvijas APK 260. pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas pienākumi un tiesības, par ko /pers. A/ bija parakstījies.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu atzina. Paskaidroja, ka bija devies uz veikalu, lai iegādātos cigarešu papīriņus.

Tiesas sēdē iestādes pārstāvis nav ieradies. Par tiesas sēdes vietu un laiku iestāde informēta likumā noteiktajā kārtībā. No Valsts policijas 2019. gada 19. septembrī saņemts lūgums izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[3] Pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 175.^{2} pantā, pierādīta pilnībā ar lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4] Saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1} pantu pierādījumus konstatē ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar personu liecībām, eksperta atzinumu, kompetentas institūcijas atzinumu, dokumentiem, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskiem pierādījumiem un procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātām ziņām par faktiem.

[4.1] Latvijas APK 175.^{2} pants noteic, ka par kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkcijas realizējošo valsts vai pašvaldības institūciju amatpersonu likumīgo prasību savlaicīgu neizpildīšanu, uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai amatpersonām no trīsdesmit pieciem līdz divsimt desmit *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*.

Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas APK 175.^{2} panta par kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkcijas realizējošo valsts vai pašvaldības institūciju amatpersonu likumīgo prasību neizpildīšanu. Tātad, gadījumā, ja persona atsakās izpildīt policijas darbinieka likumīgu prasību, tad pastāv pamats sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un saukt personu pie administratīvās atbildības, kas paredzēta Latvijas APK 175.^{2} pantā.

Šajā gadījumā, lai konstatētu, ka /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības, jābūt pierādītam, ka /pers. A/ bija pārkāpis viņam noteiktos uzraudzības noteikumus.

[4.2] Lietas materiāliem pievienots 2018. gada 22. augusta Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores Valsts amatpersona lēmums par drošības līdzekļa – nodošanu policijas uzraudzībā piemērošanu, no kura izriet, ka /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, kā arī noteikts aizliegums atrasties alkoholiskā vai narkotiskā reibuma stāvoklī.

[4.3] 2019. gada 11. septembrī /pers. A/ bija aizturēts un nosūtīts uz medicīnisko pārbaudi alkohola lietošanas fakta noteikšanai, narkotisko, psihotropo, toksisko un citu vielu lietošanas fakta noteikšanai.

Atbilstoši medicīniskās pārbaudes protokolam Nr. 5540 /pers. A/ konstatēts 2,60 promiļu alkohola reibums. Savukārt atbilstoši ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr. 8318 /pers. A/ urīnā atrasta tetrahidrokanabinola skābe, etilspirts.

[4.4] Administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC358703 sastādīts 2019. gada 11. septembrī par to, ka 2019. gada 11. septembrī plkst. 15:10 /pers. A//adrese/ atradās alkoholiskā reibuma stāvoklī.

[5] Latvijas APK 243. panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt Latvijas APK 244. pants paredz, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007. gada 25. aprīļa spriedumā lietā Nr. SKA-157/2007 atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai

sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības (skat. plašāk *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-157/2007*).

Tiesa atzīst, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad, pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (skat. plašāk *Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2008. gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

Atzīstams, ka, konstatējot administratīvo pārkāpumu, tas ir iestādes, kura ir veikusi lietvedību un sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu, pienākums konkrēti norādīt administratīvā pārkāpuma protokolā, kādas darbības persona ir veikusi un kā izpaudies administratīvais pārkāpums, par kura izdarīšanu administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, kvalificējot pēc konkrēta Latvijas APK paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva, gan iegūt pierādījumus, kas to apliecina. Savukārt tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir jāvērtē vai lietā esošie pierādījumi un ziņas par administratīvo pārkāpumu, kuras ir savākusi iestāde, kura veikusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, ir pietiekamas administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanai personas darbībās, nevis pēc savas iniciatīvas vākt un piemeklēt papildus faktus, lai personas darbībās konstatētu administratīvo pārkāpumu.

[5.1] No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās inspektores majores /pers. G/ ziņojuma izriet, ka 2019. gada 11. septembrī plkst. 15:10 pēc dežuranta mutiska rīkojumā kopā ar /pers. H/ izbrauca pēc adreses /adrese/, kur vīrietis atrodas alkohola reibuma stāvoklī.

Ierodoties adresē, tika sastapts izsaucējs /pers. I/, kurš norādīja uz vīrieti, kurš, iespējams, pārkāpj policijas uzraudzības nosacījumus, atrodoties alkohola reibuma stāvoklī.

Pieejot pie vīrieša, policijas darbinieki stādījušies priekšā, lūdza nosaukt personas datus. Pārbaudot vīrieti, noskaidrots, ka viņš ir /pers. A/. Persona atradās manāmā alkohola reibuma stāvoklī (gaita nestabila, lēna runa, no izelpas jūtama alkohola smaka). Veicot pārbaudi IC datu bāzē, konstatēts, ka personai piemērota policijas uzraudzība, kas aizliedz viņam atrasties alkohola reibumā. Vīrietis aizturēts un kopā ar izsaucēju nogādāts policijas dežūrdaļā.

[5.2] No minētā tiesa secina, ka ar lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem apstiprinās, ka Valsts policijas amatpersonai bija pamats /pers. A/ sastādīt administratīvā pārkāpuma protokola, jo bija konstatēts, ka viņš ir pārkāpis policijas uzraudzības noteikumus, jo bija alkohola reibumā un narkotisko vielu ietekmē.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas APK 175.^{2} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[6] Atbilstoši Latvijas APK 22. panta noteikumiem administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Saskaņā ar Latvijas APK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[6.1] Lietā atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatējami.

[6.2] No Latvijas APK 175.^{2} panta sankcijas izriet, ka par pantā paredzēto nodarījumu uzliek naudas sodu fiziskajām personām vai amatpersonām no trīsdesmit pieciem līdz divsimt desmit *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*.

Par /pers. A/personību lietā noskaidrots, ka viņa deklarētā un faktiskā dzīvesvieta ir /adrese A/, nodarbināts un saņem ienākumus 500-600 *euro* mēnesī, apgādībā personu nav, nav Latvijas APK 31. pantā minētie ierobežojumi.

Ievērojot lietas materiālos esošās ziņas, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā, lai sasniegtu Latvijas APK 22. pantā paredzēto mērķi, ievērojot lietas faktiskos apstākļus, /pers. A/ piemērojams naudas sods 35 *euro* apmērā.

[6.3] Saskaņā ar Latvijas APK 258. panta trešo daļu persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Ievērojot minēto, /pers. A/ uzliekams par pienākumu veikt alkohola ietekmes un narkotisko vielu noteikšanas pārbaudes izdevumu 149,15 *euro* apmērā samaksu Valsts policijas kontā.

[7] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina par Latvijas APK 175.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir pierādīta ar lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274., 275. un 289.^{6} pantu, tiesa

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērot viņam naudas sodu 35 (trīsdesmit pieci) *euro* apmērā.

Naudas sods jānomaksā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kad saņemts spriedums par naudas soda uzlikšanu.

Maksājuma rekvizīti, kuros veicama piespriestā naudas soda samaksa:

Saņēmējs: Valsts kase

Reģistrācijas nr. 90000050138

Konta Nr. LV34TREL1060191011100

Saņēmēja banka: Valsts kase

BIC kods TRELLV22

Maksājuma mērķis: naudas sods Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesai – lieta Nr. 168028819, /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Izskaidrot /pers. A/, ka naudas soda samaksu apliecinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz tiesas kancelejā, Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā, 109. kabinetā. Pretējā gadījumā, pēc izpildei noteiktā termiņa notecējuma, spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, segt izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas un narkotisko vielu noteikšanu 149,15 *euro* (viens simts četrdesmit deviņi *euro*, 15 centi), kas jāsamaksā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā. Maksājuma rekvizīti, kuros iemaksājami izdevumi sakarā ar alkohola un narkotisko vielu noteikšanu:

Saņēmējs: Valsts policija

Reģistrācijas nr. 90000099040

Banka: Valsts kase

Bankas kods: TRELLLV22

Konta Nr. LV96TREL2140091033000

Maksājuma mērķis: pārbaudes izdevumi (medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 5540, /pers. A/).

Izdarītā maksājuma apliecinošā dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirknī Alīses ielā 3A, Rīgā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena 2019. gada 4. oktobris.

Tiesnesis Viktors Makucevičs